

[Hanno Reintoft.]

med en kriminel holdning til tilværelsen; de har været udsat for pengeafpresning og trusler, hvis de har haft et forhold til en ung, de troede var over 18 år, men som så senere afslørede at være under 18 år. Det har været en forfølgelse af mennesker, som vi ikke i et retssamfund på nogen måde kan acceptere.

Det er selvfølgelig vores principielle opfattelse, at minoriteter, der betragtes som afvigere i vores samfund — det kan være os, der har en rigtig opfattelse af, at det er afvigelser, det kan også være os, der har en forkert — må have beskyttelse, og de må have lige rettigheder, selvfølgelig under forudsætning af, at deres afvigelse ikke skader hverken enkeltpersoner eller samfundet som helhed.

Dette er ganske usandsynligt med hensyn til vores homoseksuelle minoritet. Den trænger langt mere til forståelse og støtte og til en effektiv lovgivning, der hjælper den, end til en lovgivning, der kriminaliserer en gruppe, der i forvejen har det svært og har risikoen for at glide ud i social deroute.

I det hele taget så jeg meget gerne, at vi snart fik en seriøs debat i folkettingen om, hvad vi skal kriminalisere i vores samfund, for jeg tror, der er meget store områder, der faktisk trænger til at blive afkriminaliseret, fordi de hviler på gammel fordom eller på faktiske ejerforhold i samfundet, der gør det illusorisk, dyrt og menneskeligt forkert at kriminalisere dem.

Birgit Busk (U):

Jeg har intet imod, at homoseksuelle sidestilles med heteroseksuelle, men jeg har meget imod, at børn og unge, såvel piger som drenge, bliver sat mere og mere uden for beskyttelse i lovgivningsmæssig henseende.

Ordføreren for forslagsstillerne (Grønborg) (DR):

Jeg takker for den positive modtagelse, som lovforslaget har fået fra langt de fleste ordførere. Jeg mener, det er et lovforslag, som bør vedtages så snart som muligt, og jeg mener ikke, vi skal vente længere end højst nødvendigt på straffelovrådets udtalelse, for straffelovrådet har jo mere til behandling end dette forslag, bl.a. også spørgsmålet om generel nedsættelse af den

strafferetlige alder til 14 år for begge former for kønsliv.

Det må betragtes som en retfærdigheds-handling at vedtage dette lovforslag over for den gruppe af mennesker, som har været udsat for en forskelsbehandling igennem tiderne på grund af forhold, de ikke selv har været herre over. Vi er alle født med et sæt kromosomer, som betinger vort seksuelle adfærdsmønster; det kan vi ikke gøre ved. Det kan derfor ikke være rimeligt, at samfundet straffer en seksuel udfoldelse, som homoseksuelle betragter som normal. Der bør være samme strafferetlige aldersgrænse for heteroseksuelle og homoseksuelle forhold, og retslægerrådet finder det ubetænkeligt med en sådan ligestilling. Den nuværende straffegrænse på 18 år virker urimelig, fordi den kriminaliserer en stor minoritetsgruppe alene på grund af dens medfødte seksuelle anlæg.

Straffegrænsen på 18 år giver, som det har været nævnt af hr. Hagen Hagensen, muligheder for unge, som er heteroseksuelle, til at udnytte ældre homoseksuelle, der ingen retsbeskyttelse kan få, fordi de selv ville blive straffet, hvis de anmeldte et afpresningsforsøg. Bevidstheden om at afvige fra flertallets seksuelle normer må være en stor belastning for de homoseksuelle, og samfundet bør ikke gøre det sværere for dem ved at belægge deres kønsliv med straf.

Til hr. Bracher vil jeg sige, at så vidt jeg er underrettet, var Jesus meget tolerant i seksuelle forhold, men jeg kan forstå, at det er de kristne i folkepartiet ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.59.